

PROIECT

**privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de procuror șef
al Direcției Naționale Anticorupție**

CRIN-NICU BOLOGA
**Prim procuror adjunct la Parchetul
de pe lângă Tribunalul Sălaj**

CUPRINS

Cap. I. Considerații generale.....	1 - 2
Cap. II. Prezentarea Direcției Naționale Anticorupție. Atribuțiile specifice funcției de procuror sef	3 - 14
A. Scurt istoric	3 - 4
B. Organizarea și funcționarea Direcției Naționale Anticorupție	4 - 6
C. Schema de personal și resurse financiare.....	6 - 7
D. Atribuțiile Direcției Naționale Anticorupție	7- 8
E. Competența Direcției Naționale Anticorupție	8 - 9
F. Conducerea Direcției Naționale Anticorupție	10 - 13
G. Analiza activității Direcției Naționale Anticorupție	13 - 14
Cap. III. Identificarea eventualelor disfuncționalități și vulnerabilități în activitatea Direcției Naționale Anticorupție și soluții propuse pentru înlăturarea acestora	15-22
Cap. IV. Obiective propuse pentru îmbunătățirea activității manageriale a Direcției Naționale Anticorupție. Măsuri și termene de realizare	22 - 29
Anexa 1.....	30

I. Considerații generale

Ministerul Public este parte componentă a autorității judecătorești, cu atribuții prevăzute în Constituția României republicată, în Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și în alte legi speciale. Atribuțiile Ministerului Public sunt exercitate prin procurori constituți în parchete, în condițiile legii, iar atunci când se vorbește de principii de organizare și funcționare, sarcină, scop, conducere, eficiență, se au în vedere, în realitate, structurile de parchet care intră în componența noțiunii de Minister Public și procurorii care constituie aceste parchete.

Conform dispozițiilor legale, art. 132 din Constituția României, respectiv art 3 din Legea 303/2004 și art 62 din Legea 304/2004 procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției, în scopul apărării intereselor generale ale societății, a ordinii de drept și a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.

Procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile fundamentale, prezumția de nevinovăție, dreptul la un proces echitabil, principiul egalității de arme, independența instanțelor și forța executorie a hotărârilor judecătorești definitive, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.

Procurorul este independent în ceea ce privește soluțiile dispuse, având posibilitatea de a contesta la Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii intervenția procurorului ierarhic superior în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției (art 64 alin 2 din Legea 304/2004). Totodată, dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea sunt obligatorii pentru procurorii din subordine iar soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de procurorul ierarhic superior când sunt apreciate ca fiind nelegale sau netemeinice (art 64 alin 3 din Legea 304/2004).

De asemenea procurorul este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le consideră întemeiate, potrivit legii și ținând seama de probele administrate în cauză, având de asemenea posibilitatea de a contesta la Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii intervenția procurorului ierarhic superior pentru influențarea în orice formă a concluziilor (art 67 alin. 2 din Legea 304/2004). Procurorii din fiecare parchet sunt subordonați conducătorului parchetului respectiv, iar acesta din urmă este subordonat

conducătorului parchetului ierarhic superior din aceeași circumscripție (art. 65 alin. 1 și 2 din Legea nr. 304/2004, republicată).

Acestea fiind, în esență, caracteristicile cadrului organizațional și ale atribuțiilor procurorilor, rezultă că sarcina acestora este una ce presupune un nivel de implicare și de responsabilitate de excepție: conduita procurorilor este strict prescrisă de lege; ei trebuie să ia decizii prompte, rapide, în cele mai multe cazuri cu acceptarea unui posibil factor de incertitudine, pe care să fie în măsură să îl înlăture, procurorii trebuie să convingă cu forța argumentelor juridice că au acționat când și cum trebuie, că au luat decizia în conformitate cu prevederile legale.

De aceea, problema conducerii, a liderului procurorilor dintr-o structură de parchet – în particular Direcția Națională Anticorupție – se pune în contextul acestui mod de organizare și de acțiune a procurorilor, cu privire la care sunt legiferate atât independența, cât și subordonarea. Aceasta face ca accentul în activitatea de conducere să se pună pe aspecte de planificare, organizare, repartizare a sarcinilor, coordonare, reprezentare și control, mai puțin pe luarea deciziilor privind cariera profesională a procurorilor, acestea aparținându-le în principal lor (transfer, delegari, detașări, promovări, în conformitate cu legea).

În parchet nu sunt excluse nici hotărârile colective, pe probleme generale de conducere, menite să asigure buna funcționare a structurii de parchet (colegiul de conducere și adunarea generală a procurorilor).

În sistemul instituțiilor de parchet din România un rol esențial îl are Direcția Națională Anticorupție, ca fiind principala organizație de luptă împotriva corupției la nivel înalt și mediu.

Prezentul proiect își propune prezentarea Direcției Naționale Anticorupție, sesizarea unor deficiențe în activitatea și organizarea acesteia, cu propunerea unor soluții care să ducă la creșterea eficienței, la îmbunătățirea rezultatelor și a imaginii instituției. Datele pe care le voi folosi mai jos, provin din surse publice – Raportul de analiză a activității DNA pe anul 2018, Rapoartele de control ale Inspecției judiciare, mass media, site-ul oficial al structurii de parchet etc. Analiza mea se va baza însă pe experiența personală, de peste 24 de ani în funcția de procuror, din care ultimii 14 ani în funcții de conducere la diferite niveluri. În perioada 2005 – 2007 am condus cel mai mare serviciu teritorial al DNA, Serviciul Teritorial Cluj, într-o perioadă esențială pentru aderarea României la Uniunea Europeană, cu rezultate deosebite în combaterea corupției în administrație, vamă, poliție, magistratură etc.

II. Prezentarea Direcției Naționale Anticorupție . Atribuțiile funcției de procuror șef .

A. Scurt istoric.

Prin Ordonanța de Urgență nr. 43/2002, a fost înființat Parchetul Național Anticorupție, ca instituție independentă de parchet după ce, prin Legea nr. 78/2000, Parlamentul României a instituit măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție. În anul 2005 și ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 235/ 2005, Parchetul Național Anticorupție a fost reorganizat, sub denumire de Departamentul Național Anticorupție, apoi Direcția Națională Anticorupție, ca structură autonomă în Ministerul Public. Aceste demersuri au fost necesare din cauza răspândirii fenomenului corupției în societatea românească, așa cum reieșea din studiile interne și externe întocmite , fenomen care influența și influențează negativ viața, nivelul de trai al cetățenilor, libera concurență și dezvoltarea statului român. De altfel, impactul negativ al corupției a fost recunoscut și la nivel mondial și european, astfel încât statele au fost nevoite să ia măsuri . Drept urmare , Consiliul Europei a adoptat, la Strasbourg, la data de 27 ianuarie 1999 Convenția penală privind corupția, iar la data de 4 noiembrie 1999 Convenția civilă asupra corupției, ratificate de România la data de 19 noiembrie 2001. La data de 15 septembrie 2004 România a ratificat și Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York, în data de 31 octombrie 2003.

Ca și consecință a ratificării acestor convenții, dar mai ales datorită voinței poporului român de a se integra în Uniunea Europeană, puterea executivă și legislativă au fost nevoite să adopte măsuri concrete de înființare a unei instituții anticorupție și să - i ofere instrumente eficiente de luptă împotriva acestui flagel.

Prin Acordul de Asociere la Uniunea Europeană, semnat în anul 1993 și prin Tratatul de aderare cu Uniunea Europeană, semnat la data de 13 aprilie 2005, România și-a asumat printre alte obiective și reformarea sistemului judiciar și lupta anticorupție. Ca urmare a înființării, funcționării și rezultatelor obținute în lupta anticorupție de Direcția Națională Anticorupție , a fost posibilă aderarea efectivă a României la Uniunea Europeana, la data de 1 ianuarie 2007, cu referire, desigur la obiectivul „ anticorupție” din Tratatul de aderare. Acest fenomen al corupției , adânc înrădăcinat în societatea românească, a făcut necesară instituirea Mecanismului de Cooperare și Verificare (MCV) .

și astăzi. Necesitatea instituirii acestui mecanism s-a observat în ultimii ani, când agresiunea unei părți a puterii politice asupra instituțiilor statului de drept, a dovedit că reformarea justiției și lupta anticorupție pot fi reversibile.

B. Organizarea și funcționarea Direcției Naționale Anticorupție

Organizarea și funcționarea Direcției Naționale Anticorupție sunt reglementate în O.U.G. nr. 43/2002, privind Direcția Națională Anticorupție, modificată, în Regulamentul de Ordine Interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 1643/C/2015, în Titlul III, Capitolul II, Secțiunea a 2-a din Legea nr. 304/2004, modificată și republicată dar și în Titlul II, Capitolul V, Secțiunea a 3-a din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată și republicată (referitor la funcțiile de conducere).

Conform acestor acte normative Direcția Națională Anticorupție are personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, este specializată în combaterea infracțiunilor de corupție, funcționează pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul României.

Direcția Națională Anticorupție are sediul în municipiul București, este structură autonomă în cadrul Ministerului Public, este coordonată de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care conduce Direcția Națională Anticorupție prin intermediul procurorului șef al direcției.

Direcția Națională Anticorupție este independentă în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte autorități publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia.

Direcția Națională Anticorupție este organizată la nivel central în secții, servicii, birouri și alte compartimente și la nivel teritorial, în servicii teritoriale, în cadrul cărora pot funcționa birouri și alte compartimente. În prezent, Direcția Națională Anticorupție are în componență 14 servicii teritoriale, care își au sediul în localitățile în care își au sediul parchetele de pe lângă curțile de apel și în raport cu circumscripțiile acestora. Serviciul Teritorial Cluj al Direcției Naționale Anticorupție are în componență un birou teritorial, în municipiul Baia Mare.

Conform Regulamentului de ordine interioară Direcția Națională Anticorupție este organizată la nivel central, astfel:

Art. 4 alin. 2 :

- a) Secția de combatere a corupției:
- Serviciul pentru efectuarea urmăririi penale în cauze de corupție;
 - Serviciul de combatere a corupției în justiție; - **desființat**
 - Serviciul de combatere a corupției la nivel înalt;
- b) Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție:
- Serviciul pentru efectuarea urmăririi penale în cauze privind infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție:
 - Biroul de combatere a infracțiunilor comise în legătură cu achizițiile publice;
 - Serviciul de combatere a macrocriminalității economico-financiare;
 - Biroul de combatere a infracțiunilor care aduc prejudicii bugetului public;
 - Serviciul de combatere a infracțiunilor de corupție împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene.
- c) Secția judiciară penală:
- Serviciul de reprezentare la Înalta Curte de Casație și Justiție I;
 - Serviciul de reprezentare la Înalta Curte de Casație și Justiție II;
 - Serviciul de reprezentare la alte instanțe;
 - Biroul de reprezentare la alte instanțe;
- d) Serviciul pentru efectuarea urmăririi penale în cauze privind infracțiunile de corupție săvârșite de militari.
- e) Serviciul specialiști:
- Compartimentul specialiști antifraudă;
- f) Serviciul resurse umane, perfecționare profesională și documentare, registratură, grefă, arhivă și relații cu publicul:
- Compartimentul resurse umane, perfecționare profesională și documentare;
 - Compartimentul registratură, grefă, arhivă și relații cu publicul;
- g) Serviciul de cooperare internațională și programe:
- Biroul de legătură cu instituții similare din alte state;
- h) Serviciul informațiilor clasificate și de centralizare a datelor privind corupția:
- Biroul pentru tehnologia informației și comunicației (I.T.);
- i) Compartimentul de investigații financiare;
- j) Biroul de informare și relații publice;
- k) Serviciul tehnic:
- Biroul tehnic;
 - Biroul telecomunicații;

- Compartimentul de intervenție și escortă;
- l) Departamentul economico-financiar și administrativ:
 - Serviciul financiar, buget, contabilitate și salarizare:
 - Biroul buget și contabilitate;
 - Biroul salarizare și decontări;
 - Serviciul investiții, achiziții și administrativ:
 - Biroul administrativ, întreținere și deservire
 - Formația de întreținere și deservire;
 - Biroul logistic și parc auto.
- Compartimentul de achiziții publice:
- m) Compartimentul de protecția muncii:
 - Comitetul de securitate și sănătate în muncă.

Este de precizat că, după înființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Serviciul de combatere a corupției în justiție din cadrul Secției de combatere a corupției a fost desființat, prin ordinul procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, avizat de către Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, la data de 11 octombrie 2018.

C. Schema de personal și resurse financiare (vezi organigrama-anexa 1)

Direcția Națională Anticorupție își desfășoară activitatea prin procurori numiți prin ordinul procurorului șef al direcției, la propunerea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în urma unui concurs organizat în acest sens (art. 87 alin. 1 din Legea nr. 304/2004, modificată și republicată). Revocarea procurorilor se dispune prin ordin al procurorului șef cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii. Alături de procurori, la DNA mai funcționează ofițeri și subofițeri de poliție judiciară, numiți prin Ordin al ministrului Afacerilor Interne, la propunerea nominală a procurorului șef, specialiști de înaltă calificare, numiți prin ordin al procurorului șef, cu avizul ministerelor de specialitate, personal auxiliar de specialitate, personal conex, funcționari publici, personal de specialitate juridică asimilat procurorilor și judecătorilor.

La finele anului 2018, situația ocupării efective a posturilor în Direcția Națională Anticorupție (date preluate din Raportul de bilanț al DNA pe anul 2018) se prezenta astfel:

- 195 de posturi de procurori, din care ocupate 162 (83,07%);
- 260 de posturi de ofițeri și agenți de poliție judiciară, din care ocupate 234 (90%);

- 65 de posturi de specialiști, din care ocupate 57 (87,69%);
- 25 de posturi de specialiști antifraudă, din care ocupate 10 (40%);
- 109 de posturi de personal auxiliar de specialitate, din care ocupate 105 (96,33%);
- 44 de posturi de personal conex, din care ocupate 41 (93,18%);
- 89 de posturi de personal economic și administrativ, din care ocupate 87 (97,75%).

În cursul anului 2018, fluctuația de personal s-a manifestat prin încadrarea a 42 persoane și încetarea raporturilor de muncă pentru 68 de persoane.

Numărul total de posturi în DNA este de 787 din care erau ocupate, la sfârșitul anului 2018, 707 posturi, în procent de 89,83%.

Resursele financiare ale Direcției Naționale Anticorupție au fost în anul 2019 de 174.749 mii lei, după două rectificări bugetare pozitive, conform datelor publice postate pe site-ul instituției, față de 176.085 mii lei în anul 2018. Apreciem că Direcției Naționale Anticorupție trebuie să i se asigure resursele necesare funcționării și obținerii obiectivelor stabilite prin lege, în pofida tendințelor din ultima perioadă. Direcția Națională Anticorupție își desfășoară activitatea în sedii separate de celelalte instituții judiciare și există dotarea tehnică necesară obținerii unor rezultate foarte bune în lupta anticorupție (autoturisme, telefoane de serviciu, mobilier de birou, computere etc). Din bugetul alocat Direcției Naționale Anticorupție din bugetul de stat, suma de 2 000 000 lei este repartizată, la dispoziția procurorului șef, pentru acțiuni operative specifice luptei anticorupție.

D. Atribuțiile Direcției Naționale Anticorupție :

Așa cum prevede art. 3 din O.U.G. nr. 43/2002 atribuțiile Direcției Naționale Anticorupție sunt :

- a) efectuarea urmăririi penale, în condițiile prevăzute în Codul de procedură penală, în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și în prezenta ordonanță de urgență, pentru infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 care sunt, potrivit art. 13, în competența Direcției Naționale Anticorupție;
- b) conducerea, supravegherea și controlul actelor de cercetare penală, efectuate din dispozițiile procurorului de către ofițerii de poliție judiciară aflați sub autoritatea exclusivă a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție;
- c) conducerea, supravegherea și controlul activităților de ordin tehnic ale urmăririi penale, efectuate de specialiști în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție;

c¹) sesizarea instanțelor judecătorești pentru luarea măsurilor prevăzute de lege și pentru judecarea cauzelor privind infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările ulterioare, care sunt, potrivit art. 13, în competența Direcției Naționale Anticorupție;

c²) participarea, în condițiile legii, la ședințele de judecată;

c³) exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile prevăzute de lege;

d) studierea cauzelor care generează și a condițiilor care favorizează corupția, elaborarea și prezentarea propunerilor în vederea eliminării acestora, precum și pentru perfecționarea legislației penale;

e) elaborarea raportului anual privind activitatea Direcției Naționale Anticorupție și prezentarea acestuia Consiliului Superior al Magistraturii și ministrului justiției, nu mai târziu de luna februarie a anului următor, iar ministrul justiției va prezenta Parlamentului concluziile asupra raportului de activitate a Direcției Naționale Anticorupție;

f) constituirea și actualizarea bazei de date în domeniul faptelor de corupție;

g) exercitarea altor atribuții prevăzute de lege.

E. Competența Direcției Naționale Anticorupție:

Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în una dintre următoarele condiții:

a) dacă, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis, au cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 200.000 euro ori dacă valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 euro (infracțiunile de corupție : luarea și darea de mită, traficul de influență și cumpărarea de influență – art.289 – 292 C.p.; infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție – art 10 – 13² din Legea nr. 78/2000)

b) dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către: deputați; senatori; membrii din România ai Parlamentului European; membrul desemnat de România în Comisia Europeană; membri ai Guvernului, secretari de stat ori subsecretari de stat și asimilații acestora; consilieri ai miniștrilor; judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și ai Curții Constituționale; ceilalți judecători și procurori; membrii Consiliului Superior al Magistraturii; președintele Consiliului Legislativ și locțiitorul acestuia; Avocatul Poporului și adjuncții săi; consilierii prezidențiali și consilierii de stat din cadrul Administrației Prezidențiale; consilierii

de stat ai prim-ministrului; membrii și auditorii publici externi din cadrul Curții de Conturi a României și ai camerelor județene de conturi; guvernatorul, prim-viceguvernatorul și viceguvernatorii Băncii Naționale a României; președintele și vicepreședintele Consiliului Concurenței; ofițeri, amirali, generali și mareașali; ofițeri de poliție; președinții și vicepreședinții consiliilor județene; primarul general și viceprimarii municipiului București; primarii și viceprimarii sectoarelor municipiului București; primarii și viceprimarii municipiilor; consilieri județeni; prefecti și subprefecți; conducătorii autorităților și instituțiilor publice centrale și locale și persoanele cu funcții de control din cadrul acestora, cu excepția conducătorilor autorităților și instituțiilor publice de la nivelul orașelor și comunelor și a persoanelor cu funcții de control din cadrul acestora; avocați; comisarii Gărzii Financiare; personalul vamal; persoanele care dețin funcții de conducere, de la director inclusiv, în cadrul regiilor autonome de interes național, al companiilor și societăților naționale, al băncilor și al societăților comerciale la care statul este acționar majoritar, al instituțiilor publice care au atribuții în procesul de privatizare și al unităților centrale financiar-bancare; persoanele prevăzute la art. 293 și 294 din Codul penal.

(2) Infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție (art. 18¹ art.18⁵ din Legea nr 78/2002)

Este de menționat, că în anul 2020, după ce instituția Procurorului European (EPPO) va începe să funcționeze, fraudele cu pagube mai mari de 10.000 de euro, în dauna bugetului UE, vor fi de competența acesteia. Totuși, Colegiul EPPO va putea să decidă să instrumenteze cauze cu prejudicii de peste 100.000 de euro, în acest domeniu.

(3) Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute la art. 246, 297 și 300 din Codul penal, dacă s-a cauzat o pagubă mai mare decât echivalentul în lei a 1.000.000 euro.

F. Conducerea Direcției Naționale Anticorupție :

Direcția Națională Anticorupție este condusă de un procuror șef, asimilat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ajutat de 2 adjuncți, asimilați adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În activitatea sa, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție este ajutat de 2 consilieri, asimilați consilierilor procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În exercitarea atribuțiilor ce-i revin, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție emite ordine cu caracter intern.

Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție are următoarele atribuții prevăzute în art. 7 din Regulamentul de ordine interioară al instituției :

- a) conduce și coordonează întreaga activitate a Direcției Naționale Anticorupție, luând măsuri pentru buna organizare și funcționare a acesteia;
- b) urmărește repartizarea cauzelor sau, după caz, repartizează cauze, în raport cu criteriile obiective, precum: specializarea și pregătirea procurorului, volumul de activitate, complexitatea și operativitatea soluționării cauzelor, conflictele de interese sau incompatibilitățile în exercitarea funcției;
- c) ia măsuri pentru respectarea programului de activitate și folosirea eficientă a timpului afectat acestuia de către întregul personal al Direcției Naționale Anticorupție, pentru îndeplinirea la timp și în condiții de calitate a lucrărilor și pentru stabilirea unor raporturi de serviciu care să asigure realizarea corespunzătoare a atribuțiilor;
- d) convoacă și prezidează Adunarea generală a procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție;
- e) convoacă Colegiul de conducere și prezidează ședințele acestuia;
- f) înființează și desființează secțiile Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, și dispune cu privire la înființarea și desființarea serviciilor și birourilor teritoriale, a serviciilor, birourilor și a altor compartimente de activitate de la nivel central (toate cu avizul Secției pentru procurori a CSM) ;
- g) numește și revocă procurorii Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii;
- h) propune Consiliului Superior al Magistraturii numirea sau revocarea procurorilor din funcțiile de conducere ale Direcției Naționale Anticorupție, potrivit legii;
- i) propune procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție delegarea procurorilor la Direcția Națională Anticorupție; (în prezent Secția pentru procurori a CSM are această atribuție)
- j) numește și revocă ofițerii și agenții de poliție judiciară ai Direcției Naționale Anticorupție potrivit legii;
- k) exercită atribuțiile prevăzute de lege pentru ministrul afacerilor interne, privind drepturile și răspunderile ce revin ofițerilor și agenților de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție;
- l) propune ministrului afacerilor interne acordarea gradelor profesionale pentru ofițerii și agenții de poliție judiciară;

- m) numește, cu avizul ministerelor de resort, specialiști cu înaltă calificare în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii;
- n) numește personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, personalul auxiliar de specialitate, personalul conex și personalul economic și administrativ, respectiv funcționarii publici și personalul contractual, inclusiv consilierul pentru afaceri europene din cadrul Direcției Naționale Anticorupție;
- o) dispune delegarea, promovarea în funcții de conducere, în trepte sau grade profesionale, transferarea, suspendarea, încetarea contractului individual de muncă sau a raportului de serviciu și aplicarea sancțiunilor disciplinare pentru personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, personalul auxiliar de specialitate, personalul conex, personalul economic și administrativ, respectiv funcționarii publici și personalul contractual, inclusiv consilierul pentru afaceri europene, în condițiile legii;
- p) repartizează procurorii și celelalte categorii de personal din cadrul Direcției Naționale Anticorupție pe secții, servicii, birouri și alte compartimente de activitate;
- q) asigură și verifică modul de respectare a dispozițiilor legale, a ordinelor și a regulamentelor de către întregul personal;
- r) numește și eliberează din funcție, prin ordin, consilierii procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție;
- s) exercită controlul asupra activității procurorilor și a întregului personal din subordine, direct sau prin procurori anume desemnați;
- t) stabilește indemnizațiile de încadrare brute lunare sau salariile de bază brute, precum și alte drepturi pentru personalul Direcției Naționale Anticorupție;
- u) acordă sporuri la salariu pentru specialiști, personalul auxiliar de specialitate, personalul conex, personalul economic și administrativ, respectiv funcționarii publici și personalul contractual, inclusiv consilierul pentru afaceri europene, în condițiile legii;
- v) acordă premii personalului Direcției Naționale Anticorupție, potrivit legii, cu încadrarea în fondurile aprobate anual prin buget cu această destinație;
- w) propune ministrului Justiției aprobarea statelor de funcții și de personal ale Direcției Naționale Anticorupție;
- x) analizează anual volumul de activitate al Direcției Naționale Anticorupție și, dacă se impune, face propuneri ministrului Justiției pentru suplimentarea sau reducerea numărului de posturi, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii;
- y) stabilește sediul serviciilor și birourilor teritoriale și circumscripția acestora;

- z) prezintă Consiliului Superior al Magistraturii și ministrului Justiției raportul anual privind activitatea Direcției Naționale Anticorupție;
- aa) stabilește modul de gestionare și de utilizare a depozitului în valoare de 2 milioane lei prevăzut în bugetul anual al Direcției Naționale Anticorupție pentru acțiuni privind organizarea și constatarea infracțiunilor flagrante de corupție;
- bb) dispune cu privire la utilizarea parcului auto din dotarea Direcției Naționale Anticorupție, precum și la consumul de carburanți;
- cc) sesizează comisia medicală de specialitate în cazul prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. b din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și în cazul prevăzut de art. 48 alin. (1) lit. b din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare;
- dd) organizează paza sediului Direcției Naționale Anticorupție și a celorlalte bunuri, precum și paza contra incendiilor, în condițiile legii;
- ee) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege.

Atribuțiile procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție arată că această funcție corespunde unui management de nivel superior, instituția fiind o structură complexă, care permite exercitarea funcțiilor managementului și îndeplinirea rolurilor managerului. Astfel, prin autoritatea formală și statutul conferit de lege procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție îndeplinește cele 10 roluri descrise de Henry Mintzberg, în domeniul interpersonal (representare, lider, agent de legătură), în domeniul informațional (monitor, diseminator, purtător de cuvânt) și în domeniul decizional (intreprinzător, mânuitor de disfuncționalități, distribuitor de resurse, negociator) (vezi E. Burduș, I. Popa, Fundamentele managementului organizației”, ediția a 3-a, editura Pro Universitaria, Buc., 2016, Cap. I, pag. 84-85, cu trimitere la H. Mintzberg, „Le management : Voiage au centre des organizations, Les Edition d, Organisation, 1990).

Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție are toate pârghiile pentru exercitarea cu eficiență a funcțiilor managementului : prevederea, organizarea, coordonarea, antrenarea (motivarea) și control – reglarea (E. Burduș, I. Popa, lucrarea citată, Cap. III, pag. 44-45). Procurorul șef trebuie să fie un catalizator care răspunde de antrenarea colaboratorilor pentru realizarea obiectivelor propuse, în timp util și în limita resurselor alocate. Măsura în care instituția de parchet își atinge scopurile formează conținutul noțiunii de eficiență a acelei organizații. Eficiența Direcției Naționale Anticorupție este strâns legată de tipul de

management aplicat de liderul acesteia. La rândul ei, problema liderului și a conducerii este legată la fel de strâns de aceea a organizării, deciziei, supravegherii și controlului acțiunilor colective și individuale.

G. Analiza activității Direcției Naționale Anticorupție pe anul 2018, conform raportului de bilanț, publicat pe site-ul instituției:

- Analiza activității de urmărire penală :

Pe parcursul anului 2018 urmărirea penală s-a efectuat, în medie, cu un număr de 109 procurori care au avut de soluționat un număr de 9191 de cauze (din care 3113 au fost înregistrate în anul 2018), comparativ cu 11.234 în anul 2017. Au fost soluționate 3547, față de 3893 în anul 2017. S-a dispus trimiterea în judecată în 196 de cauze comparativ cu 381 cauze în anul 2017 și au fost trimiși în judecată un număr de 556 inculpați, mai puțini cu 441, în comparație cu anul 2017, când au fost trimiși în judecată 997 de inculpați. Din totalul inculpaților trimiși în judecată un număr de 65 au fost persoane juridice, față de 91 în anul 2017. A crescut nr. inculpaților trimiși în judecată în stare de arest preventiv de la 22 în anul 2017 la 33 în 2018.

La sfârșitul anului 2018 au rămas în lucru un număr de 4283 de cauze la structura centrală și serviciile teritoriale ale Direcției Naționale Anticorupție.

Referitor la operativitate, un număr de 1026 cauze din totalul de 3547 au fost soluționate într-un an de la data sesizării, 793 în doi ani de la data sesizării și rezultă că un număr de 1728 cauze au fost soluționate în peste 2 ani de la prima sesizare, un procent de peste 48 %, ceea ce dă de gândit cu privire la măsurile care trebuie luate pentru creșterea operativității soluționării cauzelor.

Au fost constatate prejudicii de 412,7 mil. euro, în creștere cu 85% față de anul 2017 și s-au instituit măsuri asiguratorii în valoare de 400,1 mil euro, în creștere cu 139 % față de anul 2017. Este de precizat faptul că, în conformitate cu prevederile art. 20 din Legea nr. 78/2000, luarea măsurilor asiguratorii este obligatorie, în cazul infracțiunilor incriminate de această lege.

În activitatea judiciară, în anul 2018 au participat, în medie 42 de procurori la structura centrală și 15 procurori la serviciile teritoriale. Procurorii au participat într-un număr de 13171 cauze penale și 67 cauze civile, față de 14052 cauze penale și civile în anul 2017. S-au verificat un număr de 2000 de hotărâri judecătorești penale civile. Au fost declarate 208 apeluri și 345 contestații, raportat la anul 2017 când au fost declarate 253

apeluri și 475 contestații. Au fost judecate 200 de apeluri , admise 118, și 3,5 recursuri, admise 131, procente de admisibilitate reduse.

Au fost dispuse **infirmări, redeschideri ale urmăririi penale, neconfirmări** ale renunțării la urmărire penală în 54 de cauze, din totalul de 3547, un procent de 1,5%, foarte redus.

În anul 2018 Direcția Națională Anticorupție a înregistrat **achitări** față de 202 inculpați trimiși în judecată, un procent de 36 %, foarte ridicat în comparație cu celelalte instituții de parchet. Totuși, pe alte temeiri decât lipsa pericolului social și unele decizii ale Curții Constituționale, procentul de achitări este de 13%, oricum mare în comparație cu media pe Ministerul Public care a fost de 19%.

Așa cum am arătat, activitatea Direcției Naționale Anticorupție este una complexă, care se desfășoară pe mai multe paliere, fiecare compartiment și fiecare angajat al instituției având un rol important. Pentru succesul acesteia este importantă activitatea funcționarilor publici, a polițiștilor, a specialiștilor, a personalului auxiliar și conex. Am analizat pe scurt activitatea de urmărire penală și cea judiciară pentru că acestea sunt principalele scopuri pentru care există Direcția Națională Anticorupție și anume identificarea infracțiunilor de mare corupție, tragerea la răspundere a persoanelor vinovate de săvârșirea acestora și recuperarea prejudiciilor.

III. Identificarea eventualelor disfuncționalități și vulnerabilități în activitatea Direcției Naționale Anticorupție și soluții propuse pentru înlăturarea deficiențelor identificate :

Percepția publică, dar și a mea personală este că, în ultima perioadă de timp , mai ales după revocarea din funcția de procuror șef a d-nei procuror Laura Codruța Koveși, Direcția Națională Anticorupție a devenit vulnerabilă, disfuncționalitățile existente la nivelul direcției s-au agravat și au apărut altele noi.

Disfuncționalitățile pe care le – am identificat în activitatea Direcției Naționale Anticorupție sunt cauzate de imposibilitatea asigurării unor condiții optime de lucru, de schimbări legislative frecvente, inclusiv de competență, de nereceptarea corespunzătoare a unor sarcini , de lipsa de eficiență în exercitarea funcțiilor managementului, de atacurile asupra instituției și a personalului acesteia, de lipsa de reacție instituțională la aceste atacuri și de anumite conduite necorespunzătoare a personalului etc.

a. Disfuncționalități privind personalul:

- existența multor funcții de conducere vacante;

În cadrul Direcției Naționale Anticorupție sunt în prezent ocupate un număr de 24 de funcții de conducere, din totalul de 42 de funcții, fiind vacante 18 (05.12.2019), din care funcția de procuror șef, procuror șef adjunct, 2 posturi de procurori șefi de secție . Acest aspect reprezintă și o vulnerabilitate a instituției, întrucât conducerea unei organizații prin delegare nu oferă autoritatea formală care să permită formarea unei echipe performante, situația de provizorat nu face posibilă stabilirea unor obiective strategice și pe termen mediu și nici executarea cu eficiență a funcțiilor managementului. Această disfuncționalitate duce la apariția altora, în diverse compartimente de activitate, cum ar fi urmărirea penală, activitatea judiciară, relațiile interinstituționale, imaginea publică etc. Remedierea acestei disfuncționalități depinde doar parțial de procurorul șef, care va trebui să identifice persoane competente și doritoare să-și asume responsabilitatea conducerii unor servicii și birouri și să facă propunerile aferente către Secția pentru procurori a CSM, conform legii. Un pas important pentru intrarea în normalitate l-a făcut Ministerul Justiției prin declanșarea procedurii de numire în funcțiile de procuror șef, procuror șef adjunct și procurori șefi secție .

- neocuparea unor posturi de executie de către procurori ;

La data de 05.12.2019 din totalul de 153 de posturi de erau ocupate 124, procentul de ocupare a funcțiilor de procuror, inclusiv funcțiile de conducere, fiind de 75,90%. Această situație face ca reacția împotriva corupției să nu poată fi la fel de fermă, intervenind supraîncărcarea procurorilor cu dosare, întârzieri în instrumentarea acestora, cu pericolul intervenirii prescripției urmăririi penale. Supraîncărcarea duce la scăderea calității activității procurorilor, obligați să acorde mai puțin timp studierii cauzelor. Nu de puține ori durata anchetelor, a ședințelor de judecată, excede programul de lucru, fapt care generează suprasolicitare fizică și psihică, cu consecințe care se acumulează în timp.

Una din cauzele acestei disfuncționalități este faptul că Direcția Națională Anticorupție nu mai este atractivă pentru procurorii celorlalte structuri de parchet. Atacurile personale asupra acestora și a familiilor lor, expunerea publică cu multe informații denigratoare neadevărate, începerea unor proceduri disciplinare și chiar penale ca urmare a plângerii unor persoane cercetate, dar și atacurile asupra instituției au făcut ca mulți procurori de valoare să plece din DNA , iar alții să ezite să se înscrie la examenul de intrare în structură, diferit de cel de intrare în DIICOT, de exemplu. Mai mult, a crescut vechimea necesară pentru a fi eligibil ca procuror DNA , de 6 la 10 ani, ceea ce a redus aria de selecție. Pentru remedierea acestei

vulnerabilități viitorul procuror șef va avea un rol esențial în identificarea și convingerea unor procurori profesioniști să lucreze la DNA.

- nerespectarea principiului specializării procurorilor la serviciile teritoriale:

Din informațiile pe care le am la dispoziție rezultă că nu la toate serviciile teritoriale ale Direcției Naționale Anticorupție există un procuror specializat care să participe numai la ședințele de judecată din raza de competență teritorială: aceștia desfășoară atât activitate de urmărire penală, cât și de judiciar și din aceste motive acordă atenție sporită activității de urmărire penală și nu se pot pregăti suficient pentru a participa la ședințele de judecată, activitate care la rândul ei întrerupe efectuarea urmărilor penale; Ca soluție cred că se impune specializarea unui procuror de la fiecare serviciu teritorial pentru participarea exclusiv în ședințele de judecată. De asemenea, cred că ar fi eficientă, în timp și specializarea procurorilor de la serviciile teritoriale pe genuri de infracțiuni (infracțiuni de corupție, infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție, infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene), în funcție de pregătirea, temperamentul și talentul fiecăruia. Această specializare s-ar impune și în cazul ofițerilor și agenților de poliție judiciară, pentru a forma echipe eficiente cu procurorii.

- lipsa de experiență în instrumentarea cauzelor de corupție a unor procurori numiți în Direcția Națională Anticorupție.

Și în cazul procurorilor veniți la Direcția Națională Anticorupție conform vechii legislații (6 ani vechime din care 2 ani puteau fi din Institutul Național al Magistraturii), dar și în prezent pot veni procurori fără experiență în instrumentarea cauzelor de corupție sau în susținerea lor în instanțele de judecată, situație care poate afecta calitatea actelor întocmite, celeritatea urmăririi penale sau calitatea concluziilor în instanțe. O soluție practică ar fi ca aceștia să fie numiți în dosare penale, la început, alături de procurori cu experiență, pentru a participa la activități operative (flagrant, percheziții, audieri persoane etc), să asiste la ședințele de judecată când instituția este reprezentată de procurori cu experiență și să participe la învățământ profesional adecvat pentru procurorii nou veniți. Aceste aspecte sunt valabile și pentru ofițerii și agenții de poliție judiciară nou veniți în Direcția Națională Anticorupție.

- o disfuncționalitate legată de personalul auxiliar de specialitate, întâlnită în toate structurile de parchet, dar nu generalizată, se referă la lipsa de inițiativă și implicare a acestuia. Astfel, unele persoane din acest compartiment așteaptă întotdeauna să li se spună întocmai ce au de făcut și ezită să înceapă o activitate din proprie inițiativă. Se manifestă și un oarecare dezinteres față de rezultatul activității desfășurate. Așadar apare, în unele cazuri, o lipsă de responsabilitate accentuată de faptul că nu operează, în cazul lor, răspunderea directă

față de rezultatul acelei activități. Remedierea acestor cazuri ar fi motivarea personalului prin conștientizarea importanței muncii pe care o prestează, într-o instituție esențială pentru consolidarea statului de drept în România.

b. Disfuncționalități privind urmărirea penală :

- numărul mare de dosare vechi aflate în lucru ;

Cu toate că s-au făcut eforturi deosebite în vederea reducerii stocului de dosare mai vechi de 1 an de la data sesizării și mai vechi de 6 luni de la data începerii urmăririi penale în persoană, pe rolul Direcției Naționale Anticorupție se află un număr mare de dosare vechi raportat la nr. total de dosare aflate în lucru. De exemplu, așa cum reiese din Nota Inspecției Judiciare nr. 2315/IJ/589/DIP, la Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, la data de 10.10. 2019 erau în lucru un număr de 542 dosare mai vechi de 1 an de la data primei sesizări, iar dintre acestea un număr de 113 sunt mai vechi de 5 ani de la data primei sesizări, un procent foarte ridicat. Această vulnerabilitate întâlnită la toate structurile Direcției Naționale Anticorupție pune în pericol tragerea la răspundere a unor persoane vinovate de săvârșirea unor infracțiuni de mare corupție, prin intervenirea termenului de prescripție a răspunderii penale, dacă luăm în considerare și timpul necesar judecării cauzelor. Prin trecerea timpului apar dificultăți în administrarea probatoriului, oamenii uită, iar pentru un efect preventiv al procesului penal este necesar ca tragerea la răspundere a persoanelor vinovate să fie cât mai aproape de săvârșirea faptelor. Desigur că există și cauze obiective care au dus la nesoluționarea cauzelor vechi într-un termen rezonabil (dispunerea unor constatări și expertize, a unor comisii rogatorii, dar și întâzieri nejustificate în administrarea probelor și soluționarea dosarelor. Soluțiile pe care le-am identificat pentru înlăturarea acestor deficiențe sunt următoarele :

- instituirea unui sistem informatic de monitorizare a gradului de încărcare și stadiului soluționării dosarelor aflate în lucru la fiecare procuror, la care să aibă acces procurorul șef, procurorii șefi adjuncți și procurorii șefi ai structurilor unde se află în lucru dosarele, care să cuprindă, pentru fiecare procuror, numărul de dosare în lucru, pe genuri de infracțiuni, termenele prognozate de procuror pentru soluționarea lor și actele de urmărire penale efectuate săptămânal (pentru dosarele mai vechi de 5 ani de la prima sesizare);

- obligativitatea întocmirii planului de anchetă, care să cuprindă sarcini precise și termene pentru fiecare membru al echipei de anchetă, plan actualizat în funcție de evoluția cazului;

- legătură permanentă între procurori, polițiști, specialiști, punerea la dispoziția acestora din urmă, din timp, a tuturor documentelor necesare realizării constatărilor tehnico - științifice, legătură permanentă între procurorul de caz și Serviciul tehnic (unde este cazul).

- efectuarea de controale tematice (pe dosare vechi), dar și operative care să permită procurorilor cu funcții de conducere să afle cauzele nesoluționate în termen rezonabil a dosarelor și să ia măsuri în consecință, dar și procurorilor de caz să expună greutățile cu care se confruntă.

- în cazul dosarelor complexe, numirea și alor procurori în cauză și eventual alocarea unui număr mai mare de polițiști.

- în cazul lăsării în nelucrare a dosarului, din motive imputabile, se poate dispune trecerea cauzei de la un procuror la altul (art. 64 alin 4 lit. din Legea 304/2004, republicată, privind organizarea judiciară), desigur cu luarea măsurilor care se impun față de procuror (în momentul evaluării activității, mergând până la revocarea din calitate de procuror DNA sau sesizarea Inspecției Judiciare);

- preluarea unor cauze la structura centrală de la serviciile teritoriale , dacă se constată supraîncărcarea unor procurori sau cauzele sunt de complexitate deosebită (de ex. elemente de extranitate) sau repartizarea unor cauze în teritoriu dacă faptele au legătură cu zona teritorială respectivă și procurorii nu au în lucru dosare vechi sau complexe.

- numărul din ce în ce mai scăzut de sesizări atât din partea cetățenilor cât și din partea celorlalte instituții ale statului ;

Conform statisticilor din ultimii ani, Direcția Națională Anticorupție a fost sesizată cu plângeri sau denunțuri în număr descrescător și multe dintre sesizări fără consistență în ceea ce privește competența DNA. Astfel, în anul 2015 au fost 3305 sesizări, în anul 2016 – 2868 sesizări, în anul 2017 – 1861 sesizări și în anul 2018 – 1515 sesizări . Această situație poate avea mai multe cauze, dintre care unele obiective, cum ar fi scăderea numărului faptelor de corupție. Alte cauze sunt subiective și aici se pot lua măsuri de remediere . O cauză ar fi scăderea încrederii cetățenilor în activitatea Direcției Naționale Anticorupție , ca urmare a scandalurilor în care a fost implicată în ultima perioadă, cu expunere masivă în mass – media și nu întotdeauna cu respectarea adevărului. O altă cauză ar fi nesesizarea tuturor faptelor de corupție de către angajații unor instituții publice, care le-au constatat în timpul activității lor, cu toate că prevederile art. 61 lit. a și b C.p.p. , art. 291 alin. 1 C.p.p , art. 23 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, art. 14 alin. 1 din OUG 43/2002, îi obligă în acest sens. De asemenea, au scăzut masiv sesizările primite de la serviciile și organele specializate în culegerea și prelucrarea informațiilor, după Decizia Curții Constituționale nr. 51/2016, referitoare la măsurile de

supraveghere puse în aplicare de Serviciul Român de Informații, cu toate că această decizie nu interzice structurilor de informații să furnizeze datele pe care le obțin în activitatea desfășurată, cu privire la săvârșirea de infracțiuni. Fără protocoale secrete, în baza legii, conform art. 61 lit. c C.p.p., art. 291 alin. 2 C.p.p., art. 66 alin. 3 din Legea nr. 304/2004, art. 14 alin. 23 din OUG 43/2002, serviciile de informații sunt obligate să pună la dispoziția procurorului, de îndată, în formă neprelucrată informațiile obținute în legătură cu săvârșirea de infracțiuni. Lipsa sesizărilor este și una din explicațiile slabei activități a Serviciului de combatere a infracțiunilor de corupție săvârșite de militari (1 singur rechizitoriu și 2 acorduri de recunoaștere a vinovăției în anul 2018). Soluțiile pe care le-am identificat cu privire la acest aspect sunt legate de o mai bună comunicare publică, care să arate cetățenilor importanța activității DNA, recâștigarea încrederii acestora printr-un act de urmărire penală de înaltă calitate, care să ducă la tragerea la răspundere a persoanelor vinovate de fapte de înaltă corupție, care prin actele lor de corupție, pun în pericol consolidarea democratică a statului roman, dezvoltarea societății, nivelul de trai și parcursul european, spre integrarea în spațiul Schengen. Alături de comunicarea publică este necesară și îmbunătățirea comunicării interinstituționale, cu instituțiile statului care au atribuții de control și cu cele cu atribuții în culegerea informațiilor.

c. Disfuncționalități privind activitatea judiciară :

- procentul mare de achitări definitive, pe alte temeiuri decât dezincriminarea;

Așa cum am arătat mai sus Direcția Națională Anticorupție are un foarte mare procent de inculpați față de care instanțele au pronunțat decizii de achitare definitivă, procent care a avut un trend ascendent în ultimii ani, cu toate că numărul dosarelor trimise în instanțe și al inculpaților este în scădere. Dacă în anul 2018 s-a dispus achitarea față de un nr. de 202 inculpați, în perioada ianuarie - octombrie 2019 se pare ca s-a dispus achitarea definitivă față de un număr de 220 de inculpați. Desigur, dacă excludem dezincriminarea unor fapte dintre temeiurile achitărilor, rămâne de analizat motivele care au dus la un procent ridicat de inculpați achitați definitiv și măsurile care se impun pentru reducerea acestui procent. Am trecut la activitatea judiciară această disfuncționalitate, dar ea poate avea și cauze legate de urmărirea penală. Este foarte important ca procurorii care întocmesc rechizitoriile să administreze toate probele posibile, în vederea aflării adevărului și să le interpreteze cu bună credință, cu respectarea dreptului la apărare, pentru ca în instanțe să nu apară pericolul schimbării radicale a materialului probatoriu. Trebuie descrise și argumentată existența tuturor elementelor infracțiunii, cu trimitere la practica judiciară internă și CEDO, pentru a convinge judecătorii de justetea acuzațiilor. Procurorii cu functii de conducere care verifică...

sub aspectul legalității și temeiniciei trebuie să studieze întregul dosar, să analizeze probele nu numai actul de acuzare. Este mai dificil acest lucru în cazul rechizitoriilor întocmite de către procurorii șefi ai serviciilor teritoriale, care trebuie confirmate de către procurorii șefi de secție din structura centrală, în cazul dosarelor voluminoase, care trebuie transportate la București. O soluție, la care vom reveni mai târziu în cuprinsul acestui proiect, ar fi scanarea întregului dosar, trecerea la dosarul electronic, astfel încât procurorul șef de secție să primească dosarul online, în vederea studierii. Acest demers ar permite apoi trimiterea întregului dosar, în format electronic la instanța de judecată și nu numai introducerea în sistemul ECRIS al rechizitoriilor, ca în prezent.

O altă cale prin care se poate scădea procentul achitărilor este și atragerea în sectorul judiciar a procurorilor care au calități oratorice, stăpânire de sine, spirit de sinteză și analiză, spontaneitate, posibilități de exprimare coerentă, clară și concisă, rapiditate în gândire și care manifestă dorință pentru acest sector de activitate, întrucât judiciarul este „fața văzută” a parchetului, iar lipsa calităților mai sus menționate creează un deficit de imagine. Soluțiile instanțelor de judecată, inclusiv cele din teritoriu, se analizează săptămânal în cadrul Secției judiciar penale și se impune ca la aceste ședințe să participe și procurorul șef al direcției. De asemenea, procurorii serviciilor teritoriale vor trebui să analizeze, în ședință săptămânală, soluțiile instanțelor din raza de competență. În ședințele de analiză a soluțiilor, procurorii care participă în ședințele de judecată să comunice situațiile din dosarele în care există riscul schimbării situației probatoriului, în sensul prefigurării unei soluții contrare decât cea corespunzătoare adevărului, să analizeze dosarul în comun cu procurorul care a efectuat urmărirea penală și să se adopte o strategie viitoare pentru proces, în vederea obținerii unor condamnări pentru persoanele vinovate, sau pentru eliminarea declarării în mod inutil a unor căi de atac. Desigur că, în instanță, poate participa ca procuror de ședință procurorul care a efectuat urmărirea penală, în cazul în care consideră că aflarea adevărului prezintă garanții mai mari în acest mod.

- *practica judiciară neunitară* a dus la soluții contrare ale instanțelor de judecată pe situații de drept și de fapt identice, soluții rămase definitive, mai ales la nivelul curților de apel. De exemplu, unele instanțe au considerat că interceptările făcute cu ajutorul tehnic al SRI rămân valabile, decizia Curții Constituționale având efect numai pentru viitor și au aplicat principiul „tempus regit actum”, probele fiind administrate conform normelor de procedură în vigoare, iar legea de procedură penală nu retroactivează. Alte instanțe (și practica tinde să se generalizeze) înlătură de la dosar și interceptările făcute cu sprijinul tehnic al altor instituții, deși decizia Curții Constituționale se referă doar la Serviciul Român

de Informații. Prin înlăturarea acestor probe, în multe cauze, s-a ajuns să se dispună achitarea inculpaților pentru lipsă de probe.

O soluție pentru unificarea practicii judiciare și pentru înțelegerea exigențelor judecătorilor cu privire la administrarea probelor și la conținutul dosarului de urmărire penală, ar fi organizarea unor sesiuni de învățământ profesional, cu teme de interes comun, cu judecătorii secțiilor penale, sub egida Institutului Național al Magistraturii sau chiar organizate de către Direcția Națională Anticorupție .

Pentru armonizarea practicii neunitare la urmărire penală. în ședințele de analiză a soluțiilor, se vor prezenta sintetic jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, Curții Constituționale și cea a C.E.D.O.

d. Disfuncționalități privind comunicarea publică :

Imaginea Direcției Naționale Anticorupție a avut de suferit în ultima perioadă și din cauza unei comunicări deficitare cu publicul larg, direct sau prin intermediul mass-media. Atacurile repetate și concertate asupra instituției, atât legislativ cât și mediatic, ale unor persoane trimise în judecată, sau în interesul acestora, au născut îndoieli în rândul cetățenilor, mai ales prin confirmarea unor comportamente neconforme cu deontologia profesiei, cum ar fi înregistrarea unor discuții între colegi sau ale unor procurori cu terțe persoane. S-a ajuns la revocarea din funcție a unor procurori, sancționarea lor disciplinară sau chiar cercetarea penală a acestora. Pentru viitor se impune reacția fermă a instituției față de eventualele comportamente neconforme cu statutul de magistrat, reacție care să fie adusă la cunoștința cetățenilor și explicată, mai mult decât printr-un comunicat de presă. Pe de altă parte aceeași reacție fermă trebuie avută și față de denigrarea pe nedrept a instituției și a angajaților acestora, atât prin apelarea la Consiliul Superior al Magistraturii pentru apărarea reputației și a independenței instituției și a sistemului judiciar cât și prin redactarea drepturilor la replică și participarea unor persoane din conducerea direcției sau din cadrul Biroului de informare și relații publice la emisiuni televizate sau radio. Dacă se impune, se va sesiza Consiliului Național al Audiovizualului, în caz de nerespectare a acestor drepturi. Conform art. 17 din Legea 544/2001 vor trebui organizate conferințe periodice de presă, unde se vor prezenta informațiile de interes public din activitatea instituției.

Cu toate acestea, Direcția Națională Anticorupție este susținută în continuare de cetățenii români, care resping cu fermitate fenomenul corupției, ceea ce contituie o oportunitate deosebită pentru încercarea eficientizării activității acesteia.

IV. Obiective propuse pentru îmbunătățirea activității manageriale a Direcției Naționale Anticorupție, căi de realizare și termene de implementare :

Obiectivele pe care mi le propun în calitate de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție se circumscriu Strategiei de Dezvoltare a Sistemului Judiciar 2015 – 2020, Strategiei Naționale Anticorupție 2016 – 2020, obiectivelor asumate de România cu Comisia Europeană prin Mecanismul de Cooperare și Verificare și recomandărilor GRECO și ale Comisiei de la Veneția în rapoartele din 2019, referitoare la statul de drept și necesitatea continuării luptei anticorupție.

Obiectivul strategic :

Asigurarea unui act de justiție eficient și de calitate în combaterea corupției la nivel înalt, consolidarea progreselor obținute și realizarea unor anchete penale profesioniste și imparțiale, cu respectarea deplină a drepturilor persoanelor și a garanțiilor procesuale prevăzute de lege.

1. Completarea posturilor vacante și îmbunătățirea dotărilor tehnice. Căi de realizare :

- un prim pas s-a făcut de către Ministerul Justiției, care a declanșat procedura de numire în funcțiile de procuror șef, procuror șef adjunct și procurori șefi de secție.
- identificarea și convingerea unor procurori profesioniști și onești pentru a candida pentru celelalte funcții de conducere vacante - șefi de serviciu și șefi de birou, atât la structura centrală cât și la serviciile teritoriale. Termen – 3 luni. Acest demers este foarte important pentru a crea o echipă managerială completă, pentru repartizarea echilibrată a sarcinilor de organizare, coordonare și control, pentru stabilitate și autoritate care să permită îmbunătățirea rezultatelor.
- identificarea și convingerea unor procurori cu vechime de peste 10 ani, așa cum prevede legea, în special de la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale care au efectuat urmărirea penală și au participat la judecarea unor cauze de corupție, dar și de la nivelul curților de apel și Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție pentru a se înscrie la concursul pentru un post de procuror DNA. De asemenea, vor fi identificați polițisti profesioniști și printr – o bună colaborare cu MAI vor fi numiți la DNA, pe posturile vacante. Termen – 3 luni. Completarea posturilor de execuție vacante va duce la un volum de lucrări mai redus/procuror, la operativitate crescută, la o calitate superioară a actelor de urmărire penală și a celor din activitatea judiciară

- la fiecare serviciu teritorial și la secțiile din cadrul structurii centrale vor fi organizate camere de anchetă și dotate cu tehnica aferentă. Se va achiziționa aparatura necesară, acolo unde nu există, în vederea trecerii la sistemul dosarului electronic și la urmărirea penală. Termen - 6 luni. Acest fapt va facilita transmiterea dosarului, în vederea verificării, către procurorii șefi, dar și la transmiterea către instanțe prin sistemul FCRIS.

- completarea dotării Serviciului tehnic cu aparatura necesară acțiunilor operative, care să nu mai facă necesară apelarea la structuri din cadrul MAI. Termen - 1 an.

2. Îmbunătățirea activității de urmărirea penală. Căi de realizare :

- instituirea unui sistem de monitorizare electronică a gradului de încărcare și stadiului soluționării dosarelor aflate în lucru la procuror, care să cuprindă, pentru fiecare procuror numărul de dosare aflate în lucru, pe genuri de infracțiuni și termenele prognozate de procuror pentru soluționarea lor, în scopul eliminării cauzelor mai vechi de 5 an de la prima sesizare și reducerii celor mai vechi de 1 an de la sesizare și șase luni de la începerea urmăririi penale în personam. Termen - 3 luni.

- trecerea în programul de activitate pentru fiecare an, pentru procurorii șefi, a sarcinii efectuării unor controale tematiche dar și operativ curente, care să aibă ca obiect ritmicitatea administrării probelor în dosare, întocmirea planurilor de anchetă, fără a încălca independența procurorului în instrumentarea cauzei, tocmai pentru creșterea operativității - trimestrial

- menținerea unor legături permanente între procurorii din sectorul judiciar cu cei din secția de urmărirea penală, pentru ca aceștia să fie la curent cu exigențele activității de judecată, natura excepțiilor invocate din oficiu și de părți în procesul penal, modul de soluționare a acestora în instanță; Termen permanent

- formarea unor echipe de procurori și polițiști în dosarele complexe, ținând cont de compatibilitățile dintre ei, legate de personalitate, de capacitatea de a lucra în echipă, de specializare și aptitudini. Legături permanente între echipa de anchetă și specialistul numit în dosar, dar și cu serviciul tehnic, atunci când este cazul. Termen - permanent.

- verificarea de către procurorii șefi a întregului dosar, la finalizarea urmăririi penale, cu mai multă exigență, în vederea respectării principiilor procesului penal cum ar fi : respectarea prezumției de nevinovăție, sarcina probei, respectarea dreptului la apărare, etc. Calitatea verificărilor va trebui să reducă numărul dosarelor restituite de către instanța de judecată, dar și numărul achitărilor. Termen - permanent

- identificarea din timp a bunurilor și resurselor financiare ale persoanelor acuzate de săvârșirea unor infracțiuni de competența DNA

care să asigure repararea prejudiciilor . Este esențială colaborarea dintre procurorii de caz și Compartimentul de investigații financiare și specialiștii antifraudă, dar și colaborarea cu Agenția Națională a Bunurilor Indisponibilizate și cu instituții similare din alte state pentru realizarea acestui obiectiv. Termen – permanent.

3. Îmbunătățirea activității judiciare. Reducerea procentului de dosare restituite de către instanță și a achitărilor, pe altele decât dezincriminarea. Căi de realizare:

- creșterea gradului de specializare a procurorilor și a gradului de pregătire pentru participarea la ședințele de judecată; desemnarea unui procuror de la serviciile teritoriale doar pentru participarea în ședințele de judecată. Termen - 1 lună

- asigurarea continuității participării procurorilor în ședințele de judecată. Termen-permanent

- examinarea hotărârilor judecătorești cu mai multă exigență, participarea procurorilor cu funcții de conducere la ședințele de analiză a soluțiilor . Termen -permanent

- prezentarea sintetică în ședințele de analiză a soluțiilor, în cadrul Secției Judiciare și la serviciile teritoriale, dar și la ședințe operative de lucru, a orientărilor jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție , a Curții Constituționale și cele ale C.E.D.O.

- antrenarea procurorilor pentru depistarea soluțiilor de jurisprudență neunitară , în vederea găsirii unor soluții pentru unificarea practicilor neunitare, care să aibă ca și rezultat evitarea cazurilor în care situațiile de fapt identice primesc soluții juridice diferite și formularea unor sesizări către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea declarării recursului în interesul legii ; Termen – semestrial .

- verificarea periodică a modului în care se pregătesc procurorii pentru a participa la ședințele de judecată în cauzele penale și civile, examinarea și verificarea fișelor de ședință; Acest aspect este important și în vederea evaluării activității procurorilor din acest sector de activitate. Termen – trimestrial

- pregătirea participării procurorilor în ședința de judecată prin consultarea procurorului care a efectuat sau supravegheat urmărirea penală. Termen-permanent.

4. Adaptarea permanentă a pregătirii profesionale la nevoile curente. Căi de realizare :

Pregătirea profesională a procurorilor nu este numai un drept ci și o obligație, conform legii nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor. Pentru buna funcționare a instituției și realizarea scopului pentru care a fost înființată se impune o pregătire profesională permanentă, a tuturor categoriilor de personal. Pregătirea profesională

continuă se va realiza atât prin intermediul Institutului Superior al Magistraturii, cât și prin eforturile Direcției Naționale Anticorupție, a ministerelor de resort (în cazul specialiștilor) și a unor organizații neguvernamentale. Direcția Națională Anticorupție are o solidă tradiție de schimb de experiență cu alte state din Uniunea Europeană și din afara acesteia și voi face tot posibilul să continui aceste relații. Buna colaborare va permite personalului direcției să participe la cursuri, simpozioane, sesiuni științifice, dar și la activități practice în alte state, dar și colegii din alte state vor fi bineveniți în România pentru a învăța din bunele practici ale Direcției Naționale Anticorupție.

- creșterea ponderii activităților de formare care să vizeze dezvoltarea abilităților specifice profesiei de magistrat (managementul dosarului, tehnici de audiere a părților, de redactare a actelor procedurale, relația cu părțile, cu conducătorul parchetului, comunicare ș.a.). Termen – permanent.

- dezbateră practicii judiciare în domeniul de competență. Termen – semestrial.

- participarea procurorilor nou veniți în DNA la activitățile practice desfășurate de către procurorii cu experiență (cercetări la fața locului, percheziții, acțiuni de prindere în flagrant etc. și la participarea la ședințele de judecată în care DNA este reprezentată de procurori foarte buni. Termen- permanent

5. Îmbunătățirea activității manageriale în domeniul comunicării organizaționale și relațiilor interinstituționale.

Pentru exercitarea cu eficiență a funcției de coordonare a managementului, esențială este comunicarea. Managerii unei instituții de parchet au nevoie de competențe și abilități suplimentare în cadrul relațiilor interpersonale și interinstituționale, în comparație cu procurorii cu funcții de execuție. Managerii, datorită poziției lor în cadrul organizației, pot ajunge să consume peste 60% din timpul lor în discuții cu alte persoane. Aceștia trebuie să culegă rapid informațiile, să le clarifice și să le transmită mai departe într-o formă ușor de înțeles care să permită îndeplinirea sarcinilor. Managerii trebuie să dețină „patru mari seturi de competențe: competențe interpersonale, competențe de comunicare, competențe motivaționale și competențe cognitive”, (Ovidiu Nicolescu (coordonator) – „Managerii și managementul resurselor umane”, Buc., Ed. Economică, 2004 pag. 240-241), pentru a fi performanți.

Căi de realizare :

- vizite frecvente la unitățile din subordine, dialog permanent cu procurorii și celelalte categorii de personal. În comunicare, ascultatul este la fel de important ca și

vorbitul și de aceea este necesar să se dea atenție problemelor profesionale ale colegilor dar și a celor cu caracter personal . Termen -permanent .

- realizarea unui circuit oficial al informațiilor, care să permită transmiterea acestora cât mai exact, pentru evitarea distorsiunilor în comunicare , a arătațiilor zvonurilor și a bârfelor, care nu pot aduce ceva bun (în scris, în sedințe și în videoconferințe cu structurile teritoriale). Termen – permanent

- colaborare permanentă și schimb de informații cu celelalte structuri de parchet, cu procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și cu Secția pentru procurori a Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere locul acestora și al DNA în arhitectura instituțiilor judiciare. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce DNA prin intermediul procurorului șef, iar CSM are un rol esențial în apărarea reputației și independenței procurorilor și a sistemului judiciar în ansamblu, dar și în recrutarea procurorilor în DNA. De altfel, Ordinul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 213/2014, privind organizarea și funcționarea sistemului informațional al Ministerului Public se aplică și DNA .

- organizarea de întâlniri periodice cu persoanele cu funcții de conducere din cadrul instituțiilor care au atribuții complementare competenței Direcției Naționale Anticorupție : Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, serviciile de informații, Ministerul Finanțelor, Curtea de Conturi, ANABI, OLAF, DLAF , Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, Inspectoratul General al Jandarmeriei Române etc. Termen – lunar. Această colaborare este foarte importantă și în contextul scăderii drastice a numărului sesizărilor pe care le primește Direcția Națională Anticorupție

6. Îmbunătățirea activității manageriale de relații publice . Căi de realizare :

- comunicarea Direcției Naționale Anticorupție cu publicul va fi proactivă și va respecta Legea nr. 544/2001, privind liberul acces la informațiile de interes public, Strategia de comunicare a Consiliului Superior al Magistraturii , Ghidul privind relația dintre sistemul judiciar și mass-media elaborat de această instituție, corelat cu Regulamentul UE NR. 2016/679, privind protecția datelor cu caracter personal. Comunicarea publică cu privire la dosarele aflate în lucru se va face în condițiile unui interes public deosebit, fără a afecta urmărirea penală, cu aprobarea procurorului de caz și cu respectarea prezumției de nevinovăție, așa cum prevede și directiva europeană în materie. Numele persoanelor cercetate vor fi făcute publice, doar în măsura în care faptele săvârșite afectează exercitarea unei funcții

publice. Va trebui să existe un echilibru între dreptul la informare, caracterul nepublic al urmării penale și respectarea prezumției de nevinovăție. Acest lucru nu va fi greu, deoarece Biroul de Informare și Relații Publice al Direcției Naționale Anticorupție este alcătuit de oameni profesioniști, cu mare experiență, așa cum se poate constata și în prezent.

- pentru a realiza pașii necesari spre o comunicare eficientă se va realiza o monitorizare a presei centrale și regionale. Aceste monitorizări se vor face permanent și vor indica politica de relații publice (PR) a instituției și modalitățile de comunicare cu mass-media. Se va realiza un plan de PR. Se vor organiza periodice conferințe de presă, iar focusarea va fi de fiecare dată pe teme din planul de PR (nr. de cauze soluționate , pe genuri de infracțiuni, câte rechizitorii, inculpați, prejudicii etc.). De fiecare dată se va emite și un comunicat de presă, în vederea eliminării distorsiunilor ce pot apărea în procesul de comunicare . Termen - permanent .

- comunicarea nemediată cu publicul larg este, de asemenea o cerință a strategiei de comunicare. În acest sens, se va alcătui un program de audiențe, care să se facă pe mai multe paliere orare, iar programul audiențelor va fi mediatizat. Comunicarea nemediată cu justițiabilii se va realiza numai în cadrul programului de audiențe, accesul publicului larg în birourile procurorilor fiind interzis. Termen - permanent.

- se vor organiza manifestări de tipul „Ziua ușilor deschise”, care sunt în măsură să suscite interesul opiniei publice, mai ales al elevilor și care au menirea de a schimba percepția despre rolul procurorului în societate, Termen - semestrial

- pentru eliminarea expunerii publice a persoanelor invitate la sediul central al Direcției Naționale Anticorupție va trebui identificată o soluție cu privire la calea de acces, care să le protejeze imaginea, dacă și acestea o doresc. Termen – o lună.

Creșterea transparenței activității Direcției Naționale Anticorupție, cu limitările arătate mai sus, urmărește creșterea încrederii cetățeanului în activitatea instituției și chiar întărirea integrității sistemului judiciar.

7. Adaptarea activității manageriale către un management participativ. Căi de realizare:

- formarea unei echipe unite la nivelul conducerii Direcției Naționale Anticorupție, după ocuparea tuturor posturilor vacante , prin promovarea dialogului și încurajarea inițiativelor , în scopul creșterii eficienței.

- crearea unui climat de muncă deschis și de colaborare în realizarea sarcinilor, bazat pe încredere și respect reciproc, favorabil dezvoltării personalității angajaților (procurori,

polițiști, specialiști, personal auxiliar, conex, contractual, funcționari publici) Termen-permanent .

- fundamentarea deciziilor de jos în sus, prin consultarea directă a procurorilor cu funcții de conducere, dar și a celorlalte categorii de personal . Termen-permanent.

-antrenarea procurorilor din componența Colegiului de Conducere în analizarea problemelor generale de conducere ale DNA și adoptarea unor decizii corecte și în concordanță cu rolul instituției în societatea românească. Termen – lunar.

Obiectivele propuse sunt rezonabile și realizabile și pot fi aduse la îndeplinire prin efort propriu și cu ajutorul întregului personal al Direcției Naționale Anticorupție. Împreună, prin comunicare și colaborare permanentă, vom fi capabili să identificăm disfuncționalitățile, să le depășim și să asigurăm o creștere a eficienței activității noastre . În timp, obiectivele fixate, vor putea fi adaptate și în funcție de nevoile de dezvoltare ale instituției vor fi adăugate altele.

CONCLUZII

Direcția Națională Anticorupție se află la răscruce și consider că se impune o schimbare în abordarea managementului acesteia, după ce, în ultima perioadă, a fost supusă unor atacuri succesive, legislative și mediatic. I s-a redus competența, a devenit mai dificilă recrutarea de personal, a fost linșată mediatic, de multe ori fără suport în realitate.

Cu toate acestea Direcția Națională Anticorupție are atuuri care îi vor permite să-și îndeplinească rolul prevăzut de lege, acela de a lupta cu succes împotriva mării corupții și pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene. Datorită procurorilor și foștilor procurori șefi ai instituției, la Direcția Națională Anticorupție s-a format o cultură organizațională, în cadrul căreia membrii sunt mândri că, prin munca lor, au contribuit la parcursul european al României , la consolidarea statului de drept și la dezvoltarea societății. Un alt avantaj pe care îl prezintă instituția este sprijinul cetățenilor români și al instituțiilor europene în lupta anticorupție.

De la înființare și până în prezent, Direcția Națională Anticorupție și-a creat o structură modernă și completă de luptă împotriva corupției : în marea majoritate procurori buni profesioniști, beneficiază de propria poliție judiciară, are specialiști în diverse domenii, are un serviciu tehnic , dotările materiale necesare, acces la bazele de date ale altor instituții și își desfășoară activitatea în sedii proprii sau închiriate. În această situație este greu de explicat rezultatele mai slabe din ultima perioadă doar prin atacurile din exterior. Au scăzut numărul

dosarelor aflate în lucru, numărul actelor de sesizare ale instanțelor de judecată, dar a crescut numărul inculpaților achitați pe alte temeuri decât dezincriminarea. Procurorii de la celelalte parchete nu mai doresc să devină procurori DNA, cu toate că satisfacțiile profesionale pe care le oferă lupta anticorupție pot fi deosebite.

În această situație, principala sarcină a procurorului șef trebuie să fie redobândirea prestigiului și credibilității instituției, în primul rând, prin soluționarea de cauze importante, luarea de măsuri asigurătorii, recuperarea prejudiciilor, disciplină, profesionalism, etc.

Am hotărât să mă înscriu la această procedură de selecție, pentru funcția de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție, ca urmare a situației arătate mai sus și pentru că, fiind șeful unui serviciu teritorial, la începutul organizării DNA, știu că se poate face performanță, cu oamenii potriviți. În anul 2005 la Serviciul Teritorial Cluj al DNA nu era întocmit vreun rechizitoriu și nici dosare de perspectivă în lucru. În anul 2006 au fost întocmite 16 rechizitorii cu un număr de patru procurori, având ca obiect infracțiuni de corupție din justiție, administrație publică, poliție, vamă etc. La Parchetul de pe lângă Tribunalul Sălaj, în calitate de prim procuror, cu un colectiv bun de procurori, în perioada 2013 – 2018, am obținut rezultate deosebite în combaterea infracționalității în domeniile prioritate: achiziții publice, evaziune fiscală, conflicte de interese, asigurarea recuperării prejudiciilor, apreciate pozitiv de conducerea Ministerului Public.

În cei peste 24 de ani de carieră am ocupat funcții de execuție, ca procuror anchetator, dar și funcții de conducere, ca procuror șef serviciu (DNA), procuror șef secție (judiciar) și prim procuror, îndeplinind și atribuția de ordonator terțiar de credite. Această experiență, dar și rezultatele obținute, cred că sunt o bună recomandare pentru funcția de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție.

CRIN NICU BOLOGA

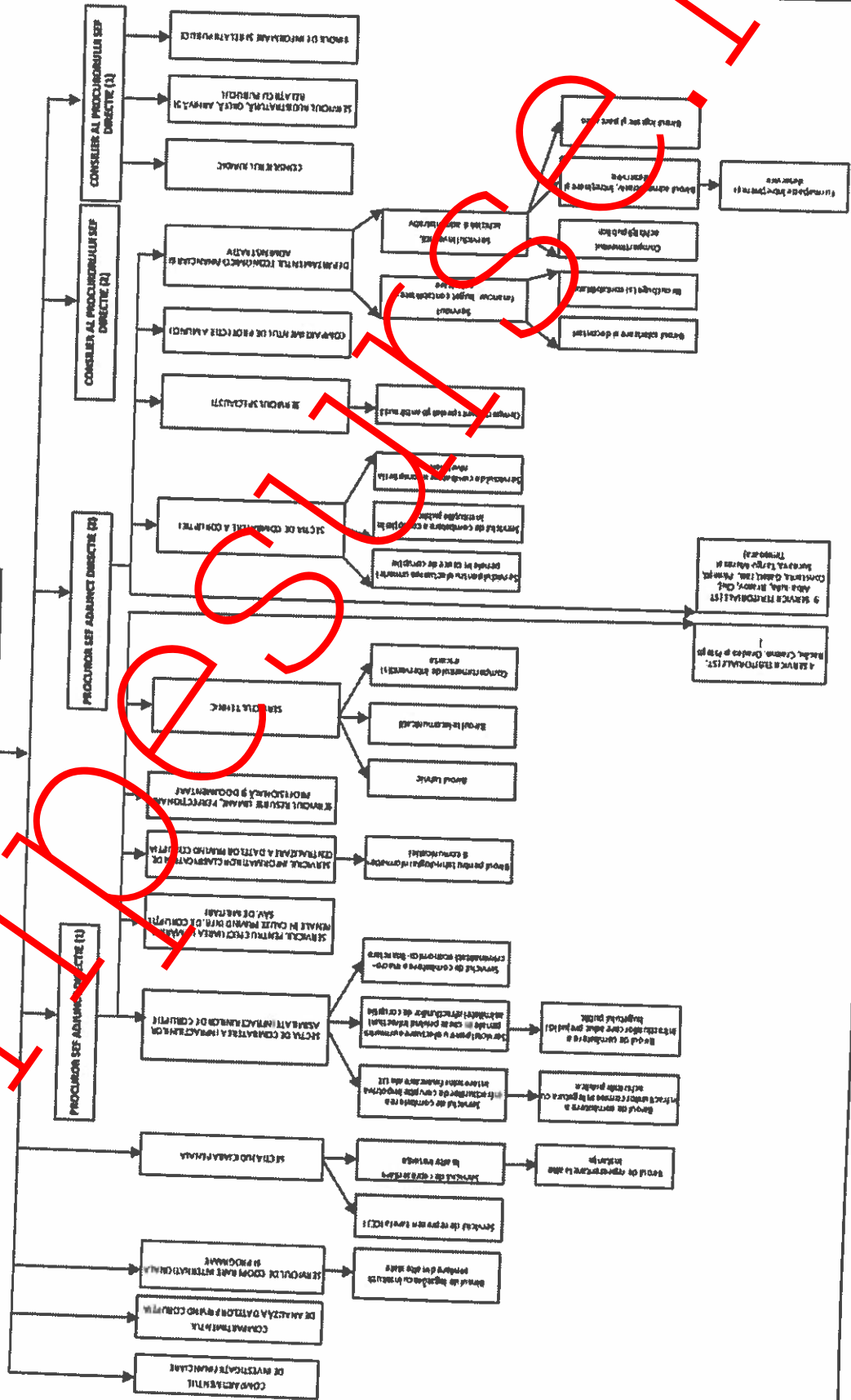
BIBLIOGRAFIE

- Constituția României
- Legea nr. 78/2000, privind combaterea corupției
- OUG nr. 43/ 2002, privind Direcția Națională Anticorupție
- Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor
- Legea nr. 304/2004, privind organizarea judiciară
- Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție
- Raportul de bilanț al Direcției Naționale Anticorupție, aferent anului 2018
- Raportul Inspecției Judiciare nr. 2315/IJ/589/DIP/2018
- Convenția penală privind corupția (Consiliului Europei, 1999)
- Convenția civilă privind corupția (Consiliului Europei, 1999)
- Raportul Comisiei Europene privind Mecanismul de Cooperare și Verificare (MCV) din data de 13 noiembrie 2018
- Raportul Comisiei de la Veneția privind progresele României în cadrul MCV, din data de 22 octombrie 2019
- Raportul GRECO privind România, adoptat la reuniunea plenară de la Strasbourg 17-21 iunie 2019
- E. Burduș, I.Popa - Fundamentele managementului organizației, ediția a III-a, Editura Pro Universitaria, București 2016
- G. Nicolescu (coordonator) - Managerii și managementul resurselor umane, Editura Economică, București 2004

Anexa I

ORGANIGRAMA DIRECTIEI NATIONALE ANTICORUPTIE
4 martie 2019

PROCUROR SEF DIRECTIE

STIRIA